Vítejte v Podpraze.

Kromě této první šifry jste v obálce nalezli poněkud zvláštní balíček karet. Tento balíček v žádném případě nemíchejte, alespoň dokud jste na tomto stanovišti. Později už na tom tolik nezáleží – pokud zakysnete, můžete si klidně dát partičku pro odreagování. Pokud se vám podařilo karty zamíchat dříve, než jste si tyto instrukce přečetli, nebo neopatrnému spoluhráči vypadly z rukou a rozsypaly se vám po zemi, nezoufejte. Raději vyhledejte organizátory na místě startu a svěřte se jim. Dostanete od nich návod, za pomoci kterého můžete karty opět seřadit, i když to asi bude vyžadovat trochu úsilí. Nové karty však získat nemůžete, dobře je tedy opatrujte.

Na druhé straně těchto instrukcí je mapa okolí. Z pohledu do ní je vám asi jasné, co vás teď čeká... Přestože se Podpraha obecně považuje za těžko mapovatelnou, sehnali jsme mapu, která odpovídá skutečnosti na 99%, na což jsme velmi hrdí. Pokud tedy zabloudíte, je to vaše chyba.

Nezapomeňte, že i u této šifry platí „dvakrát měř, jednou řež.“ Leckdy, nejste-li dostatečně přesní, se může stát, že se naběháte více, než je nutné. Dodáváme, že další stanoviště se nachází mimo mapu.

Lámete si stále hlavu? Přijďte za námi po 95 minutách od zahájení na start, budeme rozdávat nápovědy.

Naléhavě vás znovu upozorňujeme, že vlaky v Podpraze jsou stejně nebezpečné jako ty, co znáte z Nadprahy. Při přecházení kolejí proto buďte opatrní. Po trati tu jezdí pravidelná doprava, mimo to můžete potkat vlak nákladní, který projíždí v dost nečekaných časech.

Přejeme vám hodně štěstí!

Po škole 2010 – stanoviště 1

Další stanoviště se nachází v okruhu 2km. Šifru hledejte na rozcestí 10m východně od udaného místa.

U některých šifer budete potkávat kousky příběhu. Nemusíte ho číst, s šiframi vám sotva pomůže, ale možná vám pomůže pochopit cestu, na kterou se právě vydáváte.

Částečně z nudy, částečně ze zoufalství jsem vytáhl svůj balíček karet a zatímco ti ostatní hráli, bezmyšlenkovitě jsem ho začal míchat – přesněji, pokusil jsem se o to. Jeden, kterému jsem začal říkat Křížový J podle karty, kterou nosil neustále viditelně u sebe, najednou stál u mne – nikdy jsem neviděl člověka pohnout se tak rychle – a jemně mi položil ruku na rameno. „To radši nedělej,“ řekl tiše. (Všichni mluvili tiše, jako by se obávali, co by je mohlo slyšet.) „Pořadí může být důležité. Když to zamícháš, můžeš něco pokazit. Pamatuj, co se stalo, když jsi ten balíček jenom vzal do ruky.“

„Ale vy s nimi normálně hrajete.“

„Ano, ale jen s jedním balíčkem. Chceme zjistit, jestli jednotlivé kombinace nemají nějaký význam. Ostatní držíme nedotčené.“

„A je to k něčemu?“

Křížový J pokrčil rameny. „Někdy ty karty něco udělají. Občas se někomu zdá, že ty karty, písmena na nich, obrázky, ukazují cestu. Bohužel není jasné, kam a na jaké mapě.“ Pokřiveně se usmál.